

16
ad imaginē dī factū ē hominē. de q̄ hominē sentiendū sit ab ap̄lo int̄
p̄tari cū dīc. deponentes ueterē hominē cū actib; suis. & induentes nouū
q̄ scdm dīm creatū ē. Audis quia nouū hominē dīc scdm dīm creatū. hunc
autē eundē nouū hominē. alibi interiorē hominē uocat. Corrupti-
bilē ū hunc cū hic imaginē respuit. exteriorē hominē nominat cū
dicit. Nā & si is qui foris ē homo n̄r corruptū. s; qui int̄ ē renouatur.
Et ut planius adhuc ei sententiā sciant isti q̄ de imagine dī errant. Au-
diant quē dicat ēē ap̄ls hominē q̄ ad imaginē dī creatū ē. cū ad colo-
senses hoc m̄ scribit. Nolite mentiri inquit. spoliantes uos ueterē hominē
cū actib; ei. & induentes nouū qui renouat̄ in agnitione scdm imaginē
ei q̄ creauit eū. Ex q̄b; euident̄ ostendit qd̄ interior homo q̄ p̄ agnitionē
renouat̄. ip̄s ad imaginē dī creatū ē. Qui autē exteriorē hominē id ē
corporeū & corruptibilē ad imaginē dī ēē dicunt. cū his ab ap̄lo sociant̄
q̄ cōmutauerūt glām dī in similitudinē imaginis corruptibilis hominis.
Verū oportuit ne hęc q̄dē in explanatione ap̄lici sermonis omitti. ut
& in hoc capitulo ap̄li. sic & in ceteris plurimis antropomorfis id ē q̄
corporeā hominis imaginē. dī ēē imaginē dicunt. cū dictos se & cōfuta-
tos ēē cognoscere. S; nos iam in his continentia prima uoluminus con-
cludamus. **IN EPISTOLA Pauli ad Romanos expla-**

NATIONUM FINIT LIBER PRIMUS.

INCIPIT LIBER SECVNDVS.

SCIMVS autē qd̄ iudiciū dī ē scdm ueritatē in eos q̄ talia agunt.
Iudiciū quidē dī scdm ueritatē n̄ solū in eos q̄ hęc agunt quę superius
enumerata sūt. uerū & in om̄s q̄ q̄q̄ in bonū qd̄. malū gesserunt expectan-
dū ē & credendū. S; illud ē qd̄ in loco hoc uidet̄ ostendi. quia solus dī sit
scdm ueritatē iudiciū. Sunt enī quedā quę cōmittunt̄ opere qd̄ malo.
animo autē n̄ malo. ut si q̄s ubi causa homicidii n̄ uoluntē cōmiserit.
Et alia sunt opere qd̄ bono. s; animo n̄ bono. ut si q̄s m̄ scdm n̄ p̄ mandato
dī. s; ut laudet̄ ab hominib; faciat. Alia ū sūt in q̄b; siue in bono siue in
malo. anim̄ cū opere cōcordat. Et quia corda hominū nōsse solus dī ē. &
mentis secreta dinoscere. ideo ip̄s solus ē q̄ scdm ueritatē potest ha-
bere iudiciū. Sed requir̄. si q̄ eos q̄ remissē sūt iniquitates p̄ baptismi grām.
t̄ quorū recta sūt peccata p̄ penitentia. t̄ q̄b; imputandū n̄ ē peccatū p̄ mar-

Harley 3030

162

British Library Reproductions
Copyright held by the British Library.
If you intend to reproduce this copy
in any form please contact
Reproductions Accounts,
Tel: 071-323-7755

aduersus spm. idē aduersū legē quē dīc n̄ concupisces. & iā aduersatur
 ei. & certam quodammodo gerit. ut n̄ solū concupiscentiē satis faciat. s;
 & iā aduersariū iunct. Hec ē g̃ occasio quā dicit uenire ex mandato.
 Nescio quo & enim pacto ea quē phibent ardentius desiderant. & ideo cū
 mandatū sc̄m & iustū & bonū sit. qđ enī phibet malū necessario bonū ē.
 dū phibendo concupiscentiā. magis eā puocat & inflāmat. Et bonū mihi
 operatū ē mortē. Indicat tam̄ ap̄ls in his quo origo peccati ex concu-
 piscencia orta sit. dū phibent legē. siue moysi quē dīc n̄ concupisces.
 siue & iam ut supra exposuim̄ naturali. eo contentiosius qđ phibetur ex-
 petit. Sciendū sane ē qđ concupiscentia hic culpabilis ponit̄. Est autē
 in multis & laudabilis. sic supra ostendim̄. Sine legē enī peccatū mor-
 tuum erat. Et go autē uiuebā sine legē aliquando. s; ubi uenit mandatū.
 peccatū reuixit. Et go autē mortuus sū. & inuentū ē mihi mandatū. qđ
 erat ad uitā. hoc ēē ad mortē. De his omib; iā in superiorib; ^{peccatū} plene tracta-
 tū ē. Vnde ne eadē sepius reuoluam̄. breuiter quē dicta sunt in memoriā
 reuocabim̄. Sine legē peccatū mortuū ēē in nobis. hoc ē antequā p̄ aetate
 rationalis intra nos sensus uigēret ostendim̄. Cū & iā exemplū pueri p̄-
 cipientis patrē aut matrē. ut maledicentis adduxim̄. in quo sc̄m legem
 quidē phibentē peccati ut maledici patrē aut matrē. peccatū fieri uidetur;
 s; istud peccatū mortuū ēē dicit̄. quia lex n̄ dū adē in puero. qđ eū doceat
 hoc qđ factū fieri n̄ licere. Sine hac autē legē & paulū & om̄s homines
 certū ē aliquando uixisse. hoc ē in aetate puerili. Om̄s enī similiter p̄ illud
 tempus n̄ dū capaces huius naturalis legis existunt. Nā utiq; n̄ uideret̄ de hoc
 pauli uerā ēē p̄fessio. Quomodo enī sine legē moysi p̄babit̄ paulus aliquan-
 do uixisse. cū ipse se hebreū ex hebreis. & octaua die circūcisū sc̄m legis
 p̄cepta fateat̄. s; hoc modo quo dixim̄ sine legē naturali. uixit & iā ipse ali-
 quando in puericia. quo intempore n̄ dix̄ n̄ fuisse in homine peccatū. s; mor-
 tuū fuisse. & reuixisse. Post modū ubi lex adueniens naturalis phibere con-
 cupiscentiā cepit. quē lex ueluti mortuū suscitauit peccatū. Peccati namq;
 natura hec ē. si fiat qđ lex fieri uetat. Reuiuiscit g̃ peccato. Ego inquit
 mortuus sū. Et go quis. anima sine dubio q̄ fecerat. qđ fieri lex uetabat.
 Anima enī quē peccat ut p̄pheta dixit. ipsa moriet̄. Inuentū ē g̃ mandatū
 qđ datū fuerat ad uitā anime. scilicet ut eā doceret opera uitę. cessasse ei

Harley 3030

100²

British Library Reproductions
Copyright held by the British Library.
If you intend to reproduce this copy
in any form please contact
Reproductions Accounts,
Tel: 071-323-7755